

EXPUNERE DE MOTIVE

LEGE

pentru modificarea și completarea Ordonanței de Guvern nr. 21/1992 (republicată) privind protecția consumatorilor

Conform *Ordonanței de Guvern nr. 21/1992 (republicată) privind protecția consumatorilor*, definiția consumatorului se restrânge la „persoane fizice sau grupuri de persoane fizice constituite în asociații, care acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artizanale ori libérale.” La această definiție se face referire și în alte acte normative care reglementează relația dintre cumpărător și vânzător/ furnizor cum ar fi *Legea nr. 449/2003 (republicată) privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora*, publicată în Monitorul Oficial nr. 347, Partea I, din 6 mai 2008. Astfel, în practică și în conformitate cu Ordonanța în discuție, „Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, organ de specialitate al administrației publice centrale, subordonat Guvernului, coordonează și realizează politica Guvernului în domeniul protecției consumatorilor”, așa cum aceștia au fost definiți la Articolul 2, alineat 2.

Efectul acestei dispoziții legale este, printre altele, faptul că reclamațiile și sesizările adresate A.N.P.C. pot fi depuse doar de către consumatori persoane fizice, divergențele între persoanele juridice pe marginea bunurilor și serviciilor tranzacționate fiind în afara sferei de competență a instituției, după cum informează și aceasta pe site-ul propriu. (<https://anpc.ro/articol/536/cum-se-depune-o-reclamatie>)

Astfel, în cazul achiziționării unor bunuri și servicii pentru activitatea curentă, în calitate de consumatori finali, agenții economici nu pot face sesizări la ANPC. Singura modalitate de a-și apăra drepturile în cazul unui serviciu sau produs neconform, atunci când nemulțumirile nu se pot rezolva pe cale amiabilă, rămâne acționarea furnizorului în instanță. Acest demers este mult prea costisitor și de durată în cazul unor produse cu o valoare relativ mică, achiziționate cu amănuntul, ocazional și pentru a fi folosite în activitatea curentă dar neproductivă în mod direct, cum ar fi de exemplu un cuier, câteva scaune și alte piese de mobilier, un aparat de aer condiționat neprofesional pentru birou, consumabile, etc. Este și cazul unor servicii cu valoare mică, cum ar fi de exemplu, spălarea interioară sau exterioară a unui autoturism, reparații minore și ocazionale ale spațiilor de birouri sau a obiectelor din interior. În cazul unor astfel de servicii, se întâmplă ca entitatea cu rol de cumpărător să fie prejudiciată printr-o calitate inferioară a bunurilor sau a serviciilor primite dar, din cauza costurilor financiare și de timp implicate de procedura în instanță, costuri care depășesc cu mult valoarea prejudiciului, consumatorul final să fie descurajat în efectuarea demersurilor de apărare a drepturilor sale și să rămână păgubit.

În cazul achiziționării ocazionale a unor bunuri și servicii a căror valoare nu depășește 5000 lei și care nu sunt folosite în vederea procesării sau a revânzării, având în vedere faptul că pentru aceleași bunuri, achiziționate la același preț, persoanele fizice, în calitate de consumatori, se pot adresa unei instituții specializate, fără a mai fi nevoie de intervenția instanțelor dar cele juridice nu, am considerat că trebuie să intervenim legislativ pentru a recunoaște calitatea de consumator a persoanelor juridice, cu respectarea condițiilor de mai sus, în cadrul actelor normative referitoare la protecția consumatorilor. Considerăm că este un drept ce trebuie recunoscut și apărut, cu atât mai mult cu cât aceste persoane juridice sunt și ele contribuabili, alimentând Bugetul de stat de unde se acoperă și cheltuielile de funcționare ale ANPC.

Modificarea propusă obligă comercianții să fie responsabili față de toți clienții lor, nu doar față de persoanele fizice și autoritățile competente să apere drepturile tuturor celor care

achiziționează bunuri și servicii de la furnizori, atunci când aceștia le folosesc pentru activitatea proprie ci nu în scopul prelucrării lor sau al revânzării (nu în scopuri comerciale directe).

Valoarea maximă pentru care se poate depune o sesizare la ANPC a fost stabilită orientativ, prin comparație cu suma maximă ce poate fi achitată în numerar de către persoanele juridice.

Modificarea propusă nu are impact bugetar negativ fiind vorba despre lărgirea atribuțiilor unei instituții deja existente dar poate duce la mărirea veniturilor din amenzi, în cazul în care furnizorii de bunuri și servicii încalcă legislația.

În numele inițiatorilor:

Dan-Răzvan Rădulescu
Deputat neafiliat

LISTĂ SEMNĂTURI SUSȚINĂTORI
L E G E

*pentru modificarea și completarea Ordonanței de Guvern nr. 21/1992 (republicată) privind
protecția consumatorilor*

NR.	PARLAMENTAR	SEMNĂTURĂ	PARTID
1.	<i>Radu Ion Răzvan</i>		<i>nea L. P.</i>
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			